

[Kr. Kristensen.]

tilfældet har været. Det har været et stort gode, at det er gået sådan, både for landbruget og for hele vort samfund. En kornudskrivning skulle derfor nødigt ændre den glædelige udvikling, der her er sket, og skulle nødigt virke nedstemmende på landbrugets eksportevne. Det ville være til stor skade både for landbruget og for samfundet. Vi ønsker derfor udskrivningen af korn så lille som mulig, men dog så stort og kvantum, at befolkningens brødkornsbehov kan blive dækket. Alle landbrugsorganisationer har da også tiltrådt dette i princippet.

Jeg vil gerne understrege så stærkt, som jeg kan, at loven faktisk burde hedde en brødkornlov i stedet for en kornlov. Det er brødkorn, det gælder om at sikre. Medens kornloven af 1948—49 havde et udskrivningskvantum af 656 000 t og et nettokvantum på 598 000 t, efter at forbeholdsrätten var gjort gældende, fastsætter det foreliggende lovforslag et kvantum på 489 000 t. Det udskrives efter 8. almindelige vurdering i 1936 på en grundværdi af 1 695 mill. kr. fordelt på 60 215 landbrugs-ejendomme. Udskrivningsskalaen begynder ved 12 000 kr.s grundværdi med 325 kg pr. påbegyndt 1 000 kr.s grundværdi mellem 12 000 og 15 000 kr.s grundværdi og slutter med gruppen over 80 000 kr.s grundværdi, hvor der lignedes 800 kg pr. 1 000 kr.s grundværdi. Den første gruppe pålignes således 7 hkg korn pr. ejendom og den største gruppe 1 113 hkg pr. ejendom.

Der er vel næppe så meget at indvende mod den foreslåede skala; jeg finder dog anledning til at nævne, at der er et stort spring i udskrivningsskalaen fra 5. til 6. gruppe, men det er et forhold, som nærmere bør drøftes i det kommende udvalg.

Angående det i § 6, stk. 2, nævnte tillægskorn til mindre ejendomme vil jeg sige, at vi forventer, det bliver muligt at fremskaffe dette gennem import. Udskrivningskvantummet bør efter vor opfattelse ikke øges. Indgrebene i de enkelte landbrugs naturlige dispositionsret er i forvejen store nok.

Ligeledes forventer vi, at den i § 6, stk. 4, nævnte mulighed for forhøjelse af ligningsskalaen kun er at opfatte som en ventil, der forhåbentlig slet ikke bliver brug for; skulle det ske, bør det kun være i en katastrofesituation og kun gælde selve brødkornet. Vi ser tillige en betryggelse i, at spørgsmålet, om det skulle komme til at foreligge, til sin tid skal forelægges rigsdagen. Men en nok så tydelig udformning af § 6, stk. 4, ville være ønskelig, og jeg vil gerne henstille til

den højtærede landbrugsminister, at en tydeliggørelse sker.

Mit parti kan tiltræde de i § 4 anførte priser, 50 kr. pr. hkg for brødkorn og 45 kr. for foderkorn. Ved fastsættelsen af disse priser er man gået ud fra kornloven af 1940; en ajourføring af udgiftsstigningen siden da, som andrager 79 pct., giver disse priser. I modsætning til det ærede medlem hr. Carl Petersen finder jeg denne prisansættelse både logisk og uangribelig. Det har tillige været af stor betydning at finde et balancepunkt, hvor de større gårde fortsat kan være tjent med at dyrke korn og det mellemstore og mindre landbrug fortsat kan stå sig ved en flæskeproduktion. De foreslåede priser dækker efter vor opfattelse så nogenlunde dette balancepunkt, så man undgår de højst uheldige svingninger i produktionen, som er så tabgivende for de enkelte landbrug. Det er så vort håb, at den bevægelse, der har været så stærk indenfor dansk landbrug i de sidste år i retning af øget grovfoderproduktion og øget animalsk produktion, ikke må lide under virkningerne af denne kornlov. Denne ændring i dansk landbrugs struktur har betydet en øget eksportevne, og derfor skulle denne linie nødigt brydes.

Sluttelig vil jeg gerne stærkt understrege dette store indgreb i landbrugets dispositionsret og landbrugets indtjeningssevne i kraft af den betydelige nedgang i indtægterne, det vil forvolde, navnlig for det store og mellemstore landbrug. Det er faktisk betydelige byrder, man her lægger på landbrugets skuldre. Det er vel ikke altid, byernes folk helt forstår dette, og derfor fremhæver jeg det som den kendsgerning, det er, og forhåbentlig må det bidrage til en bedre forståelse deraf. Det må være sådan, at dette forslags gennemførelse er betinget af, at andre erhverv og samfundsgrupper er villige til at bære deres part af byrderne, og derfor må det følges af tilsvarende indgreb overfor andre grupper af vort samfund angående avancer, skibsfragter og hele pristalsudviklingen. Der må være sammenhæng og samtidighed i disse foranstaltninger; de er nu engang et samlet hele.

Under disse forudsætninger kan jeg på mit partis vegne anbefale de foreliggende forslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Tesdorpf: Englænderne siger, at kendetegnet for en virkelig dygtig væddeløbsrytter er, at han undertiden vinder et løb, som ikke kan vindes; men aldrig taber et, som kan vindes. Det økonomiske væddeløb, som